

“इतिहास विषयाचे अध्यापन अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानांच्या सहाय्याने

करून त्याची परिणामकारकता तपासणे ”

वैजयंता पाटिल

संचालक व सहयोगी प्राध्यापक,
शिक्षणशास्त्र संकुल,
स्वा.रा.ती.म. विद्यापिठ, नांदेड.

रविंद्र वाघमारे

एम.फिल. प्रशिक्षणार्थी,
शिक्षणशास्त्र संकुल,
स्वा.रा.ती.म. विद्यापिठ नांदेड.

प्रस्तावना :

पाठ्यपुस्तकातील अभ्यासक्रम शिकविणे म्हणजे विषय अध्यापन नव्हे. पाठ्यपुस्तकातील अभ्यासक्रमाची उद्दिष्ट्ये प्रत्यक्षात आणणे आवश्यक आहे . ज्ञान कौशल्य , वृत्ती यासारख्या उद्दिष्ट्यांना प्रत्यक्षात आणण्यासाठी आपणास विविध अध्यापन पद्धतीद्वारे अध्यापन करावे लागते आणि हेच अध्यापन कोणत्या पद्धतीने करावे याचा विचार करणे आवश्यक आहे .

जे काही आपण आपल्या विद्यार्थ्यांना देतो ते जास्तीत जास्त चांगल्या व प्रभावी पद्धतीने देण्यासाठी जास्तीत जास्त चांगल्या व प्रभावी पद्धतीने अध्ययन - अध्यापन कृती, विद्यार्थी व शिक्षक यांची कृती व वर्तन निश्चित करणे आवश्यक आहे .

एकाच वर्गामध्ये वेगवेगळ्या बुद्धिगुणांकाचे विद्यार्थी असतात . त्यांच्यात व्यक्तिभेद आहेत . याचा विचार करून अध्यापन पद्धतीची निवड करणे आवश्यक आहे .

अध्यापन प्रभावी होण्यासाठी आशयानुसार वेगवेगळ्या अध्यापन पद्धतींचा वापर करावा लागतो . शिक्षण क्षेत्र जसे जसे विकसीत झाले तसतसे ते विद्यार्थी केंद्री बनू लागले . त्यामुळे विद्यार्थी स्वतःविचार करतो व त्यामुळे त्याचा व्यक्तिमत्व विकास होतो .

समस्येचे शीर्षक :

इतिहास विषयाचे अध्यापन अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानांच्या सहाय्याने करून त्याची परिणामकारकता तपासणे

संशोधनाची व्याप्ती :

१.स्थळ व्याप्ती :

प्रस्तुत संशोधनात मंगल सांगवी ता. कंधार जि.नांदेड या गावाचाच विचार करण्यात आलेला आहे .

२.कालावधी व्याप्ती :-

प्रस्तुत संशोधनाचा कालावधी २०१२ हा आहे .

३.नमुना व्याप्ती :

प्रस्तुत संशोधनात श्री साईनाथ विठ्ठलनाथ विद्यालय, मंगलसांगवी येथील इयत्ता ९ वी (अ) मध्ये शिकत असलेल्या ४० विद्यार्थ्यांचा विचार करण्यात आलेला आहे .

संशोधनाची मर्यादा :

१.भौगोलिक मर्यादा :

या संशोधनाचे कार्यक्षेत्र मंगल सांगवी ता. कंधार जि.नांदेड या गावापुरतेच मर्यादित आहे .

२.कालावधी मर्यादा :

सदरील संशोधनाची कालावधी २०१२ पर्यंत मर्यादित आहे .

१. हे संशोधन साईनाथ विठ्ठलनाथ विद्यालय, मंगल सांगवी ता. कंधार जि.नांदेड येथील इयत्ता ९ वी (अ) मध्ये शिकत असलेल्या सर्व विद्यार्थ्यांपुरते मर्यादित आहे .
२. हे संशोधन इयत्ता ९ वी (अ) मध्ये शिकत असलेल्या ४० विद्यार्थ्यांपुरतेच मर्यादित आहे .
३. प्रस्तुत संशोधन हे प्रायोगिक पध्दती पुरतेच मर्यादित आहे .

संशोधनाची उद्दिष्टे :

१. इतिहास घटकाच्या अध्यापनासाठी अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानाचा उपयोग करणे .
२. अप्रत्यक्ष अध्यापनाच्या सहाय्याने केलेल्या अध्यापनाचा व पारंपारिक अध्यापन पध्दतीने केलेल्या अध्यापनाचा विद्यार्थ्यांवर झालेल्या परिणामाचा तौलनिक अभ्यास करणे.

परिकल्पना :

१.संशोधन परिकल्पना :

इयत्ता ९ वी इतिहास विषय अध्यापनासाठी पारंपारिक पध्दतीपेक्षा अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रमानाच्या सहाय्याने केलेले अध्यापन अधिक परिणामकारक आहे .

२.शून्य परिकल्पना :

इयत्ता ९ वी इतिहास विषय अध्यापनासाठी पारंपरिक अध्यापन पध्दत व अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानाच्या सहाय्याने अध्यापन पध्दतीत सार्थ फरक नाही .

संशोधनाची कार्यपध्दती :

१. समान गट :- पूर्व चाचणी घेतल्या नंतर त्यांच्या उत्तर पत्रिका तपासून सर्व विद्यार्थ्यांमध्ये समान दोन गट तयार केले .
२. अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रयोग :-

विद्यार्थ्यांमध्ये समान दोन गट तयार केल्यानंतर त्या मधील (अ) गटास प्रायोगिक गट व (ब) गटास नियंत्रित गट असे नावे दिली व (अ) प्रायोगिक गटावर अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमान पध्दतीने शिकवले व (ब) नियंत्रित गटावर पारंपरिक पध्दतीने शिकवले अशा पध्दतीच्या प्रयोगाद्वारे इतिहासाच्या घटकाचे अध्यापन पुर्ण केले.

३. उत्तर चाचणी :- प्रयोगाद्वारे अध्यापन पूर्ण झाल्यावर (अ) प्रायोगिक गटाची व (ब) नियंत्रित गटाची उत्तर चाचणी घेतली .
४. प्राप्त माहितीचे विश्लेषण :- उत्तर चाचणी घेतल्यावर (अ) प्रायोगिक गट व (ब) नियंत्रित गटाच्या विद्यार्थ्यांमध्ये अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानाच्या विद्यार्थ्यांला जास्त गुण पडले की पारंपरिक पध्दतीने शिकवलेल्या विद्यार्थ्यांना जास्त गुण पडले हे त्यांना पडलेल्या गुणांवरून माहितीचे विश्लेषण केले .

निष्कर्ष :

१. पारंपरिक पध्दतीने व अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानाने अध्यापन केल्यानंतर अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमान श्रेष्ठ ठरले .
२. अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानाने इतिहास घटकाचे अध्यापन केले असता रस ग्रहण अभिरूची ही उद्दिष्टे साध्य होण्यास मदत होते .
३. प्रायोगिक गटास अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानाने अध्यापन करून त्याची उत्तर चाचणी घेतली तेव्हा पूर्व चाचणी पेक्षा उत्तर चाचणीतील गुणात आमूलाग्र बदल झालेला दिसून आला .
४. प्रायोगिक गटास अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानाने अध्यापन केल्यानंतर घेतलेल्या उत्तर चाचणीत प्राप्त केलेल्या गुणांवरून आढळले की , प्रायोगिक गटातील विद्यार्थ्यांच्या गुणाची टक्केवारी प्रयोगपूर्व गटापेक्षा अधिक होती .
५. प्रायोगिक व प्रयोगपूर्व गटातील विद्यार्थ्यांच्या प्राप्तांकात लक्षणीय फरक दिसून आला .
६. अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानाचा वापर अधिक परिणामकारक व प्रभावी ठरतो .
७. अप्रत्यक्ष अध्यापन प्रतिमानाने अवघड विषय सोपा करून सांगता येतो .

शिफारशी :

शिक्षकांसाठी शिफारशी :

१. शिक्षकाने अध्यापनाच्या विविध नवीन तंत्रांची माहिती करून घ्यावी .
२. शिक्षकानी अध्यापनाच्या प्रतिमानाविषयी माहिती करून घ्यावी
३. विविध प्रतिमानानुसार पाठयघटक निवडून त्या पाठयघटकाचे पाठ टाचण तयार करून त्यानुसार पाठयघटक शिकवावा .

मुख्याध्यापकासाठी शिफारशी :

- १.अध्यापनाच्या प्रतिमानावर आधारित संदर्भ ग्रंथाची खरेदी करावी .
- २.अध्यापन प्रतिमानाचा वापर करण्याविषयी शिक्षकांना प्रेरित करावे .
- ३.शिक्षकांना अध्यापनात प्रतिमानाचा वापर करण्याविषयी मार्गदर्शन करावे .
- ४.माध्यामिक शालेय अभ्यासक्रम निर्मिती व संशोधन मंडळाने इतिहास विषयाच्या हस्तपुस्तिकांमध्ये अप्रत्यक्ष अध्यापन पध्दतीच्या माहितीचा समावेश करावा .

शासनासाठी शिफारशी :

- १.शिक्षक हस्तपुस्तिकेत कोणता घटक कोण-कोणत्या तंत्राच्या सहाय्याने वा कोणकोणत्या पध्दतीच्या सहाय्याने अध्यापन करता येईल हे सुचवावे .
- २.शिक्षक हस्तपुस्तिकेत प्रतिमानावरील नमुना पाठ टाचणांचा समावेश करावा .
- ३.अभासक्रमातील घटक संकल्पनांना स्वरूप द्यावे .
- ४.प्रतिमानाविषयी शिक्षकांमध्ये जागृती निर्माण करण्यासाठी शिबिरे , ऊजळणी वर्ग , प्रशिक्षण वर्ग , ऊजळणी सत्रे इत्यादीचे आयोजन करावे .
- ५.जिल्हा स्तरावर विस्तार केंद्राच्या माध्यामातून अप्रत्यक्ष अध्यापन पध्दतीसाठी अध्यापकांसाठी विशेष प्रशिक्षण देण्यात यावे .

संदर्भ ग्रंथसुची :-

१. मुळे रा.शं. आणि उमाठे वि.तु.,(१९९८) शैक्षणिक संशोधनाची मुलतत्त्वे (आवृत्ती तिसरी), विद्या प्रकाशन, औरंगाबाद.
२. भितांडे वि.रा.,(२००४), शैक्षणिक संशोधन पध्दती , नुतन प्रकाशन पुणे.
३. बापट भा.गो.,(१९५६), शैक्षणिक संशोधन, (तिसरी आवृत्ती), नुतन प्रकाशन, पुणे.
४. उपासनी ना.के., कुलकर्णी के.वि.(१९८७) नवे शैक्षणिक मुल्यमापन आणि संख्याशास्त्र, श्री विद्या प्रकाशन पुणे.
५. देशपांडे लीना, (१९९९), सर्वेक्षण एक संशोधन पध्दती, पुष्प चौथे, य.च.म.मुक्त विद्यापीठ, नाशिक.